

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 52/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Милосављевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Вук Вуковић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 585/20 од 10.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 585/20 од 10.07.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 585/20 од 10.07.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 525/18 од 21.05.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име дуга исплати тужиоцу износ од 18.500 евра у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са каматом обрачунатом према Закону о затезној камати почев од 17.08.2017. године до исплате у динарској противвредности, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио камату на износ од 18.500 евра за период од 16.08.2017. године до 17.08.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 261.930,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 585/20 од 10.07.2020. године одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П 520/18 од 21.05.2020. године у првом и трећем ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 403. став 2. и 3. и члана 404. став 1. ЗПП, благовремено изјавио ревизију из разлога предвиђених чланом 407. став 1. тог закона.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије туженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП (посебна ревизија), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према наведеној одредби, посебна ревизија може се изјавити због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. Због тога, ценећи дозвољеност посебне ревизије туженог, нису узимани у обзир наводи ревидента да је о његовој жалби одлучивао стварно ненадлежни суд, не разматрајући жалбене наводе о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, којима се указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 17. став 1, члана 386. став 1. и 3. и члана 396. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом. Из истог разлога нису разматрани ни наводи ревизије којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања.

Посебна ревизија је дозвољена због погрешне примене материјалног права, под условом да постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Оцену дозвољености ове ревизије даје Врховни касациони суд, у складу са чланом 404. став 2. ЗПП.

Тужени ревизијом указује на погрешну примену материјалног права приликом одлучивања о затезној камати. По оцени Врховног касационог суда, из тог разлога нема места одлучивању о посебној ревизији туженог јер се не ради о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Наводима ревизије се посебно не указује на неуједначену судску праксу, а у конкретном случају нема ни потребе за новим тумачењем меродавног материјалног права садржаног у Закону о облигационим односима, одредбама о року враћања зајма (члан 562. став 1), дужничкој доцњи (члан 324. став 1) и затезној камати (члан 277. став 1).

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 2. ЗПП јер посебним законом није прописано да је ревизија увек дозвољена у споровима за враћање зајма, а другостепени суд није преиначио или укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака. Вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност која је по ставу 3. наведеног члана меродавна за дозвољеност ревизије.

Сходно изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужилац нема право на трошкове поступка по ревизији јер по оцени Врховног касационог суда трошкови одговора на ревизију нису били нужни. Због тога је такав захтев тужиоца одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић